

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIII — Nr. 167

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 2 aprilie 2001

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECRETE		HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
204. — Decret privind acreditarea unui ambasador.....	1	1.372/2000. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 41/2000 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Externe și a Hotărârii Guvernului nr. 837/1995 cu privire la criteriile de salarizare în valută și celelalte drepturi în valută și în lei ale personalului trimis în misiune permanentă în străinătate	6
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 15 din 18 ianuarie 2001 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 160 ² alin. 1 din Codul de procedură penală.....	2-3	444. — Ordin al ministrului finanțelor publice privind prospectul de emisiune al certificatelor de trezorerie cu dobândă pentru populație cod 1044	7-8
Decizia nr. 29 din 1 februarie 2001 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 37 și ale art. 52 din Decretul nr. 328/1966 privind circulația pe drumurile publice.....	4-5		

DECRETE

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind acreditarea unui ambasador

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (2) și ale art. 99 din Constituția României,
având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Domnul Traian Chebelev se acreditează în calitatea de ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Austria.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

București, 30 martie 2001.
Nr. 204.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 15**

din 18 ianuarie 2001

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 160² alin. 1
din Codul de procedură penală**

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 160² alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Constantin Popescu în Dosarul nr. 591/2000 al Tribunalului Dâmbovița — Secția penală.

La apelul nominal este prezent autorul excepției, lipsind Costel Constantin, Stere Stamulea, Banca „Renașterea Creditului Românesc” — S.A. — Credit Bank București, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Autorul excepției solicită amânarea judecării, întrucât apărătorul ales este în imposibilitatea de a-l reprezenta, din motive de boală. Reprezentantul Ministerului Public nu se opune acordării unui nou termen.

Curtea, deliberând asupra cererii de amânare, constată că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 156 alin. 1 din Codul de procedură civilă, dosarul fiind la al doilea termen de judecată. În consecință respinge cererea și constată cauza în stare de judecată. Partea prezentă solicită admiterea excepției.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, considerând că dispozițiile art. 160² alin. 1 din Codul de procedură penală nu contravin prevederilor art. 23 alin. (7) din Constituție, deoarece inculpatul arestat preventiv are dreptul, potrivit art. 160¹ din Codul de procedură penală, să ceară în tot cursul procesului punerea sa în libertate provizorie, sub control judiciar sau pe cauțiune, așa cum prevede textul constituțional invocat. În concluzie, se arată că asupra dispozițiilor art. 160² alin. 1 din Codul de procedură penală Curtea Constituțională s-a pronunțat prin deciziile nr. 708/1997 și nr. 92/2000, statuând că acest text este constituțional.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 16 iunie 2000, pronunțată în Dosarul nr. 591/2000, **Tribunalul Dâmbovița — Secția penală a**

sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 160² alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Constantin Popescu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că dispozițiile art. 160² alin. 1 din Codul de procedură penală, care prevăd că măsura liberării provizorii sub control judiciar a inculpatului arestat preventiv se poate acorda numai în cazul infracțiunilor săvârșite din culpă și al infracțiunilor intenționate pentru care legea prevede pedeapsa închisorii care nu depășește 7 ani, sunt contrare art. 23 alin. (7) din Constituție, conform căruia „*Persoana arestată preventiv are dreptul să ceară punerea sa în libertate provizorie, sub control judiciar sau pe cauțiune*”, fără să prevadă condiția ca în cazul infracțiunilor intenționate pedeapsa închisorii prevăzută de lege să nu depășească 7 ani. Or, ca urmare a creșterii limitelor maxime ale pedepsei închisorii pentru unele infracțiuni, între care și infracțiunea de luare de mită pentru care inculpatul a fost trimis în judecată, modificări aduse Codului penal prin Legea nr. 140/1996, fără a se modifica și dispozițiile art. 160² alin. 1 din Codul de procedură penală, s-a ajuns ca inculpații să nu mai poată beneficia de măsura liberării provizorii sub control judiciar. Se mai consideră că dispozițiile legale criticate contravin și prevederilor Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ale Declarației Universale a Drepturilor Omului și ale tratatelor internaționale ratificate de România, fără a se indica prevederile care sunt avute în vedere.

Tribunalul Dâmbovița — Secția penală, exprimându-și opinia asupra excepției de neconstituționalitate ridicate, arată că aceasta este întemeiată. În opinia instanței Legea nr. 140/1996, majorând limitele maxime ale pedepselor pentru unele infracțiuni considerate ca fiind deosebit de grave, fără a modifica în același timp art. 160² alin. 1 din Codul de procedură penală, a făcut ca persoanele arestate preventiv să fie lipsite de un drept constituțional fundamental, acela prevăzut la art. 23 alin. (7) din Constituție. Instanța consideră criticabilă Decizia Curții Constituționale nr. 708 din 19 decembrie 1997, prin care a fost respinsă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 160² alin. 1 din Codul de procedură penală, opinând că art. 23 alin. (7) din Constituție ar prevedea dreptul inculpatului la liberare provizorie sub control judiciar.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a Curții Constituționale a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, arată că dispozițiile art. 160² alin. 1 din Codul de procedură penală nu încalcă art. 23 alin. (7) din Constituție, deoarece dispozițiile constituționale prevăd dreptul de a cere luarea uneia dintre cele două măsuri procesuale, și anume liberarea provizorie sub control judiciar și liberarea provizorie pe cauțiune, dar aceste măsuri procesuale se realizează potrivit unor reguli detaliate, care sunt de domeniul procedurii penale. Stabilirea condițiilor în care pot fi luate măsurile procesuale este atributul legiuitorului. Restrângerea prin dispozițiile Codului de procedură penală a dreptului de a cere punerea în libertate provizorie sub control judiciar se întemeiază pe dispozițiile art. 49 din Constituție, privitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, potrivit cărora „*Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: (...) desfășurarea instrucției penale*“. Se menționează totodată că în acest sens s-a pronunțat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 708 din 19 decembrie 1997, prin care a respins excepția de neconstituționalitate a art. 160² și 160⁴ din Codul de procedură penală. Prin aceeași decizie Curtea a precizat că modificările aduse Codului penal prin Legea nr. 140/1996 reprezintă o opțiune a legiuitorului, întemeiată pe dispozițiile art. 49 din Constituție, care permit o restrângere a libertății persoanei în interesul desfășurării normale a instrucției penale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 160² alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Constantin Popescu în Dosarul nr. 591/2000 al Tribunalului Dâmbovița — Secția penală.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 ianuarie 2001.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 160² alin. 1 din Codul de procedură penală, care au următorul conținut: „*Liberarea provizorie sub control judiciar se poate acorda în cazul infracțiunilor săvârșite din culpă, precum și al infracțiunilor intenționate pentru care legea prevede pedeapsa închisorii care nu depășește 7 ani.*“

Dispozițiile constituționale invocate sunt cele ale art. 23 alin. (7), potrivit cărora „*Persoana arestată preventiv are dreptul să ceară punerea sa în libertate provizorie, sub control judiciar sau pe cauțiune*“.

Autorul excepției consideră că textul este neconstituțional, deoarece prevede că liberarea provizorie sub control judiciar poate fi acordată, în cazul infracțiunilor intenționate, numai dacă pedeapsa prevăzută de lege este închisoarea care nu depășește 7 ani, condiție neprevăzută în textul constituțional.

Cu privire la excepția ridicată Curtea constată că asupra constituționalității dispozițiilor art. 160² din Codul de procedură penală s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 708 din 19 decembrie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 125 din 25 martie 1998, precum și prin Decizia nr. 92 din 11 mai 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 344 din 25 iulie 2000. Prin deciziile menționate Curtea Constituțională a respins excepțiile de neconstituționalitate privind aceste dispoziții, statuând că Legea fundamentală prevede dreptul de a cere luarea uneia dintre măsurile menționate, și anume liberarea provizorie sub control judiciar sau pe cauțiune, dar numai în condițiile legii, măsurile respective realizându-se potrivit unor reguli ce sunt de domeniul procedurii penale. Este atributul legiuitorului, potrivit art. 125 alin. (3) din Constituție, să stabilească în ce condiții pot fi luate măsurile procesuale, oricare ar fi acestea.

Întrucât nu au intervenit elemente noi de natură să schimbe această jurisprudență, Curtea constată că atât considerentele acestor decizii, cât și soluțiile pronunțate își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Așa fiind, rezultă că nu poate fi reținut argumentul instanței în fața căreia a fost ridicată prezenta excepție de neconstituționalitate, în sensul că art. 23 alin. (7) din Constituție ar prevedea dreptul inculpatului la liberare provizorie sub control judiciar.

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 29

din 1 februarie 2001

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 37 și ale art. 52 din Decretul nr. 328/1966 privind circulația pe drumurile publice

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 37 și ale art. 52 din Decretul nr. 328/1966 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Liviu Stamate în Dosarul nr. 10.173/2000 al Judecătoriai Iași, având ca părți pe autorul excepției și pe Lucian Ioniță Constantin și Spitalul Clinic de Urgență Iași.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca fiind neîntemeiată, deoarece prin dispozițiile cuprinse în art. 37 și ale art. 52 din Decretul nr. 328/1966 nu este încălcat dreptul fundamental al persoanei la integritate fizică. În acest sens este și jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 12 octombrie 2000, pronunțată în Dosarul nr. 10.173/2000, **Judecătoria Iași a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 37 și ale art. 52 din Decretul nr. 328/1966 privind circulația pe drumurile publice.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că refuzul unei persoane de a se supune la recoltarea probei de sânge în vederea stabilirii alcoolemiei nu poate să atragă răspunderea sa penală, câtă vreme dreptul la integritatea sa fizică este garantat de Constituție și de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Dispozițiile art. 37 și ale art. 52 din Decretul nr. 328/1966 contravin prevederilor art. 22 din Constituție, deoarece prelevarea de sânge presupune lezarea integrității fizice a persoanei. Se consideră că în condițiile în care conducerea autovehiculelor de către persoane aflate sub influența alcoolului trebuie incriminată și sancționată, proba stării de intoxicație alcoolică a persoanei se poate face și prin alte mijloace decât prelevarea de sânge, avându-se în vedere că „sunt persoane care suferă de fobii medicale, existând, totodată, pericolul infestării cu HIV, hepatită sau agenți patogeni”. Se mai arată că dispozițiile art. 37 și 52 din Decretul nr. 328/1966 sunt criticabile, deoarece, în situația în care se referă exclusiv la prezența alcoolului în sânge, punerea în evidență a cantității de alcool nu se poate face decât prin prelevarea de sânge și analiza acestuia. Este criticată totodată Decizia Curții Constituționale nr. 142 din 5 octombrie 1999 prin care a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dis-

pozițiilor art. 37 alin. 3 din Decretul nr. 328/1966. În opinia autorului excepției Curtea Constituțională în mod greșit a apreciat că alcoolemia poate fi stabilită și pe baza altor probe biologice, câtă vreme această stare este înțeleasă ca „îmbibație alcoolică în sânge”, iar prin „probe biologice” legiuitorul a avut în vedere exclusiv proba de sânge.

Judecătoria Iași, exprimându-și opinia, apreciază că dispoziția art. 37 alin. 1 din Decretul nr. 328/1966 nu este relevantă pentru soluținarea cauzei, deoarece inculpatul a fost trimis în judecată pentru conducerea în stare de ebrietate a unui autovehicul pe drumurile publice. Or, pentru dovedirea acestei stări organele de cercetare penală au la dispoziție alte mijloace decât recoltarea de probe de sânge. De aceea, în opinia instanței, „nu interesează constituționalitatea sau neconstituționalitatea acestei dispoziții”. În ceea ce privește dispoziția alin. 3 al art. 37 din Decretul nr. 328/1966 instanța consideră că aceasta are legătură cu soluținarea cauzei și deci „este importantă constituționalitatea sau neconstituționalitatea acestor prevederi”. Deși Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 142 din 5 octombrie 1999, a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 37 alin. 3 din Decretul nr. 328/1966, în cauza de față, arată instanța, se pune în discuție și constituționalitatea dispozițiilor art. 52 din același decret. Acest articol constituie o explicație a dispozițiilor art. 37 alin. 3, referindu-se concret la îmbibația alcoolică în sânge, care nu poate fi stabilită decât prin prelevarea de probe de sânge. „Cum aceasta se face prin puncție cu seringă în venă, se aduce atingere integrității fizice a persoanei, atât în mod direct, cât și indirect, prin posibilitatea contaminării, încălcându-se astfel prevederile art. 22 din Constituție.” În concluzie, instanța apreciază că dispozițiile art. 37 alin. 3 din Decretul nr. 328/1966 sunt neconstituționale.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a Curții Constituționale a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, consideră că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 37 și 52 din Decretul nr. 328/1966, în raport cu dispozițiile art. 22 din Constituție, este neîntemeiată. Prin incriminarea sustragerii conducătorului auto de la recoltarea probelor biologice în vederea stabilirii alcoolemiei nu este încălcat dreptul fundamental al persoanei la integritate fizică, prevăzut în art. 22 din Constituție. Împotriva voinței conducătorului de autovehicul, suspectat că a condus autovehiculul sub influența băuturilor alcoolice, nu se acționează prin forță sau prin alte mijloace pentru a i se recolta probe biologice în vederea stabilirii alcoolemiei, ci persoana este invitată să se prezinte în acest scop la o unitate sanitară, îndeplinindu-și astfel o obligație legală.

Guvernul apreciază că prelevarea sângelui, privită numai prin prisma dispozițiilor art. 22 din Constituție, ar putea fi considerată ca o lezare a integrității fizice a persoanei. Dar aceste dispoziții trebuie corelate cu cele ale art. 49 din

Constituție. În acest fel obligației de a se supune la recoltarea probelor biologice în vederea stabilirii alcoolemiei „îi corespunde o nevoie socială, proporțională“, și anume asigurarea circulației rutiere, a securității participanților la traficul rutier. Se invocă în acest sens și Decizia Curții Constituționale nr. 142 din 5 octombrie 1999.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 37 și 52 din Decretul nr. 328/1966 privind circulația pe drumurile publice, care au următorul conținut:

— Art. 37: *„Conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul de către o persoană care are în sânge o îmbibație alcoolică ce depășește limita legală sau care se află în stare de ebrietate se pedepsește cu închisoare de la 1 la 5 ani.*

Dacă persoana aflată în una dintre situațiile prevăzute la alineatul precedent conduce un autovehicul care transportă persoane în comun ori transportă materii ce pot produce pericol public, pedeapsa este închisoare de la 2 la 7 ani.

Sustragerea de la recoltarea probelor biologice în vederea stabilirii alcoolemiei se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 5 ani.“

— Art. 52: *„Îmbibația alcoolică în sânge atrage răspunderea penală a conducătorilor de autovehicule când este de cel puțin 1‰.“*

Se susține că aceste dispoziții legale sunt contrare prevederilor art. 22 din Constituție, potrivit cărora: *„(1) Dreptul la viață, precum și dreptul la integritate fizică și psihică ale persoanei sunt garantate.*

(2) Nimeni nu poate fi supus torturii și nici unui fel de pedeapsă sau de tratament inuman ori degradant.

(3) Pedeapsa cu moartea este interzisă.“

Autorul excepției susține, în esență, că prevederea alin. 3 al art. 37, și anume *„recoltarea probelor biologice în vederea stabilirii alcoolemiei“*, are, în mod exclusiv, semni-

ficația de recoltare a probei de sânge, ceea ce presupune încălcarea dreptului la integritate fizică al persoanei.

Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 37, precum și ale art. 52 din Decretul nr. 328/1966, Curtea constată că aceasta nu este întemeiată.

Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 142 din 5 octombrie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 3 din 7 ianuarie 2000, asupra constituționalității dispozițiilor art. 37 alin. 3, în corelație cu cele ale alin. 1, precum și cu dispozițiile art. 52 din Decretul nr. 328/1966. Cu acel prilej Curtea, respingând excepția de neconstituționalitate, a constatat că prevederile art. 37 și ale art. 52 din decret nu încalcă dreptul la integritate fizică al conducătorilor de autovehicule, cărora li se solicită să se prezinte la recoltarea probelor biologice în vederea stabilirii alcoolemiei. În motivarea acestei soluții s-a arătat că „[...] prin recoltarea probelor biologice nu i se poate cauza conducătorului auto o durere sau suferințe puternice, de natură fizică sau psihică, în scopul de a obține mărturisiri sau informații. Operațiunea de recoltare a probelor biologice nu se face de un agent al autorității publice, respectiv de organul de poliție, ci de către un personal medical de specialitate, în instituții spitalicești dotate cu mijloace medicale“.

Aceste considerente cuprinse în Decizia nr. 142/1999 își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Curtea reține, de asemenea, că stabilirea îmbibației alcoolice se face, de regulă, pe baza analizei sângelui recoltat de la conducătorul auto cu privire la care există indicii că a condus sub influența alcoolului. Când această recoltare nu este obiectiv posibilă, pot fi efectuate alte examene de laborator, ca de exemplu alcooluria. În ipoteza în care conducătorul auto — îndreptățit, în raport cu maladia de care suferă, să nu accepte să i se recolteze sânge — nu consimte să i se recolteze o altă probă biologică, refuzul său devine nejustificat.

În aceste condiții dreptul la integritate fizică este respectat, iar dispoziția legală cu privire la obligația persoanei care conduce un autovehicul pe drumurile publice, aflată sub influența băuturilor alcoolice, de a se prezenta la unitatea medicală pentru recoltarea probelor biologice în vederea stabilirii alcoolemiei are ca finalitate apărarea drepturilor și libertăților celorlalți cetățeni, a vieții, integrității corporale și sănătății, precum și a altor valori angajate în traficul rutier.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, cu majoritate de voturi în ceea ce privește dispozițiile art. 37 alin. 3 din Decretul nr. 328/1966 și în unanimitate pentru celelalte dispoziții legale,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 37 și ale art. 52 din Decretul nr. 328/1966 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Liviu Stamate în Dosarul nr. 10.173/2000 al Judecătoriei Iași.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 1 februarie 2001.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRĂRE****pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 41/2000 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Externe și a Hotărârii Guvernului nr. 837/1995 cu privire la criteriile de salarizare în valută și celelalte drepturi în valută și în lei ale personalului trimis în misiune permanentă în străinătate**

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 41/2000 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Externe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 21 din 21 ianuarie 2000, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După alineatul (7) al articolului 12 se introduce alineatul (8) cu următorul cuprins:

„(8) Desemnarea atașajilor de afaceri interne și a personalului care încadrează birourile atașajilor de afaceri interne se face de ministrul de interne.“

2. După alineatul (3) al articolului 14 se introduce alineatul (4) cu următorul cuprins:

„(4) Atașajii de afaceri interne și personalul care încadrează birourile atașajilor de afaceri interne își desfășoară activitatea sub îndrumarea Ministerului de Interne.“

Art. II. — Pozițiile nr. 4, 5, 6 și 7 din anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 837/1995 cu privire la criteriile de salarizare în valută și celelalte drepturi în valută și în lei ale personalului trimis în misiune permanentă în străinătate, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 210 din 5 septembrie 1996, cu modificările și completările ulterioare, se modifică potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

Contrasemnează:

Ministru de interne,
Constantin Dudu Ionescu

p. Ministru de stat, ministrul afacerilor externe,
Eugen Dijmărescu,
secretar de stat

p. Ministrul muncii și protecției sociale,
Alexandru Gheorghe Man,
secretar de stat

p. Ministrul finanțelor,
Valentin Lazea,
secretar de stat

București, 20 decembrie 2000.
Nr. 1.372.

ANEXĂ

NOMENCLATORUL**funcțiilor și coeficienților de ierarhizare pentru determinarea salariilor în valută pentru personalul trimis în misiune permanentă în străinătate**

Nr. crt.	Funcțiile	Nivelul studiilor	Coeficientul de ierarhizare
4.	Consilier diplomatic clasa I, consilier economic clasa I, atașat apărare clasa I, atașat de afaceri interne clasa I, șef birou presă clasa I, director centru cultural clasa I	S	3,00
5.	Consilier diplomatic clasa a II-a, consilier economic clasa a II-a, atașat apărare clasa a II-a, atașat de afaceri interne clasa a II-a, reprezentant militar, șef birou presă clasa a II-a, director centru cultural clasa a II-a	S	2,80
6.	Secretar I clasa I, secretar economic I clasa I, consul clasa I, economist principal clasa I, atașat apărare adjunct clasa I, atașat de afaceri interne adjunct clasa I, director adjunct centru cultural	S	2,50
7.	Secretar I clasa a II-a, secretar economic I clasa a II-a, consul clasa a II-a, economist principal clasa a II-a, atașat apărare adjunct clasa a II-a, atașat de afaceri interne adjunct clasa a II-a	S	2,40

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

privind prospectul de emisiune al certificatelor de trezorerie cu dobândă pentru populație cod 1044

În conformitate cu prevederile Legii datoriei publice nr. 81/1999, ale Ordonanței Guvernului nr. 66/1994 privind formarea și utilizarea resurselor derulate prin trezoreria statului, modificată și completată prin Ordonanța Guvernului nr. 120/1999 și prin Ordonanța Guvernului nr. 35/2000, Ministerul Finanțelor Publice lansează o emisiune de certificate de trezorerie cu dobândă pentru populație prin trezoreria statului, începând cu data de 3 aprilie 2001.

Prin acest sistem statul protejează economiile populației de riscurile inflației și ale pieței bancare și contribuie la consolidarea încrederii în moneda națională, garantând rambursarea la scadență și plata dobânzilor aferente.

Trezoreria statului este abilitată să lanseze emisiuni de certificate de trezorerie pentru populație, scop în care ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

ARTICOLUL 1

Forma și codul emisiunii

Certificatele de trezorerie cu dobândă pentru populație se emit în formă nominală și cuprind cuponul (matca) și certificatul de trezorerie propriu-zis.

Codul emisiunii este 1044.

ARTICOLUL 2

Data emisiunii

Certificatele de trezorerie cu dobândă pentru populație se pun în vânzare în numerar și prin virament din conturile personale deschise la bănci și la Casa de Economii și Consemnațiuni, pe o perioadă de 90 de zile, cu subscripție în zilele de 3, 4, 5, 6, 10, 11, 12, 13, 17, 18, 19, 20, 24, 25, 26 și 27 aprilie 2001. Termenul de răscumpărare a certificatelor de trezorerie este în zilele de 2, 3, 4, 5, 9, 10, 11, 12, 16, 17, 18, 19, 23, 24, 25 și 26 iulie 2001.

ARTICOLUL 3

Valoarea nominală a emisiunii

Emisiunea de certificate de trezorerie cu dobândă pentru populație reprezintă suma încasată până în ultima zi de subscripție.

ARTICOLUL 4

Valoarea nominală a certificatelor de trezorerie cu dobândă pentru populație

Emisiunea de certificate de trezorerie cu dobândă pentru populație se efectuează prin certificate de trezorerie cu o valoare nominală de 1.000.000 lei, 5.000.000 lei, 10.000.000 lei, 20.000.000 lei, 50.000.000 lei și 100.000.000 lei, pe termen de 90 de zile calendaristice.

La cumpărare titularii certificatelor de trezorerie pot împuternici și o altă persoană pentru răscumpărare.

ARTICOLUL 5

Rata dobânzii

Dobânda aferentă certificatelor de trezorerie cu dobândă pentru populație este de 42% pe an, pentru o perioadă de

subscriere de 90 de zile calendaristice, calculată conform formulei:

$$D = \frac{VN \times 42 \times 90}{360 \times 100},$$

în care:

D = suma dobânzii;

VN = valoarea nominală a certificatului de trezorerie.

ARTICOLUL 6

Data scadenței

Scadența emisiunii de certificate de trezorerie cu dobândă pentru populație se stabilește începând cu ziua încasării contravalorii acestora și până la data împlinirii termenului de 90 de zile calendaristice inclusiv.

ARTICOLUL 7

Închiderea emisiunii

Operațiunea de închidere a emisiunii de certificate de trezorerie cu dobândă pentru populație are loc în data de 27 aprilie 2001, ora 15,00.

ARTICOLUL 8

Condițiile de răscumpărare și de plată a dobânzii

Răscumpărarea este operațiunea prin care unitățile trezoreriei statului rambursează la termenul stabilit valoarea nominală a certificatelor de trezorerie prezentate de persoanele fizice care au subscris la emisiunile de certificate de trezorerie cu dobândă pentru populație, la aceeași unitate a trezoreriei statului.

O dată cu răscumpărarea la scadență a certificatelor de trezorerie cu dobândă pentru populație unitățile trezoreriei statului plătesc persoanelor respective și dobânzile aferente.

Răscumpărarea certificatelor de trezorerie cu dobândă pentru populație se poate efectua și prin subscrierea de către titular a sumelor la noua emisiune de certificate de trezorerie care se lansează în zilele respective, cu posibilitatea de a încasa dobânda aferentă sau de a o subscrie pe certificate de trezorerie, după caz.

Operațiunile privind răscumpărarea certificatelor de trezorerie cu dobândă pentru populație și plata dobânzilor se

efectuează prin ghișeele casierilor trezoreriei statului. Data răscumpărării certificatelor de trezorerie cu dobândă pentru populație este prima zi lucrătoare după împlinirea a 90 de zile calendaristice inclusiv.

Titularii pot prezenta certificatele de trezorerie cu dobândă pentru populație, pentru răscumpărare, și înaintea datei de răscumpărare, situație în care pentru perioada de subscriere, care se calculează din ziua încasării sumei și până în ziua prezentării pentru răscumpărare exclusiv, se acordă dobânda la vedere de 10% pe an.

Certificatele de trezorerie cu dobândă pentru populație neprezentate pentru răscumpărare în ziua stabilită (ziua scadenței) se transformă în *depozite* la trezoreria statului. Nivelul dobânzii la termen va fi, începând cu data de 3 aprilie 2001, de 42% pe an. Ele se răscumpără de către trezoreria statului în ziua prezentării acestora la ghișeele casierilor trezoreriei statului, astfel:

a) Certificatele de trezorerie prezentate trezoreriei statului în maximum 30 de zile de la data scadenței (titularul se prezintă în a 31-a zi, certificatele de trezorerie rămân în *depozit la vedere* maximum 30 de zile) vor fi răscumpărate astfel:

— pentru perioada subscrisă, 90 de zile calendaristice, se achită suma nominală a certificatelor de trezorerie cu dobândă pentru populație plus dobânda aferentă;

— pentru perioada de maximum 30 de zile, stabilită din ziua fixată pentru răscumpărare inclusiv și până în ziua

prezentării la ghișeul casieriei trezoreriei statului exclusiv, se plătește pentru suma subscrisă dobânda la vedere de 10% pe an.

b) Certificatele de trezorerie prezentate în termen de peste 30 de zile de la data scadenței (titularul se prezintă în a 32-a zi, certificatele de trezorerie rămân în *depozit la termen* 31 de zile) vor fi răscumpărate cu dobânda capitalizată astfel:

— pentru perioada subscrisă, 90 de zile calendaristice, se achită suma nominală a certificatelor de trezorerie cu dobândă pentru populație plus dobânda aferentă;

— pentru perioada în care certificatele de trezorerie cu dobândă pentru populație sunt în depozit, stabilită din ziua fixată pentru răscumpărare inclusiv și până în ziua prezentării titularului la ghișeul casieriei trezoreriei statului exclusiv, se plătește dobânda, calculată prin aplicarea procentului de dobândă la termen de 42% pe an, asupra sumei rezultate din valoarea nominală și dobânda aferentă perioadei subscrise.

ARTICOLUL 9

Regimul fiscal

Dobânzile încasate de populație din subscrierea la certificatele de trezorerie cu dobândă pentru populație nu sunt supuse impozitării.

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 30 martie 2001.
Nr. 444.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate : Centrul pentru relații cu publicul și agenții economici, București,
șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, telefon 411.58.33.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro